

Festival d'Essakane

Tinc sort de compartir hores de sol i sorra al Festival del Desert d'Essakane –Mali– amb el crític musical Mingus Formentor. Aquest home gasta un discurs agudíssim, de sòlida arquitectura –un punt sofista, a parer meu– i enormement didàctic. Gran plaer per a les neurones. No en comparteixo alguna tesi –l'antinacionalista, posem per cas–, però en general, quan no m'illustra amb erudició, em sorprèn amb observacions que arranquen els clichés més encrostats. Parlant d'arrels musicals, per exemple, m'espolsa el tòpic de l'Àfrica rural. La cultura del continent, em diu, es desenvolupa ja en les grans conurbacions, veritables olles de barreja cultural. Bé, el cas és que unes

ge al gran músic malinès Ali Farka Touré, mort fa poc. A dalt de l'escenari, canten cançons seves els artistes més prestigiosos del moment. Ep, qui és aquell que balla en segon pla? Ostres, el ministre de Cultura del país! Humilment, sense reclamar cap protagonisme, sense donar la tabarra amb discursos buits, ha acceptat pujar a retre admiració i gratitud a l'ambaixador musical que tant ha fet pel país. Què et sembla, Mingus, si qüestionem també el tòpic dels polítics africans perdonavides? Ben cert que hi ha corrupció, però imaginem-nos un dels nostres consellers fent d'*humil palmero* en un homenatge al Gato Pérez, per dir algú. Eh, que això ens renovaria la confiança en els servidors de la nostra